

Декларација самита Европска унија – Западни Балкан у Софији довољно је јасно истакла шта је политика ЕУ према овом региону и каква она треба да буде.

ЕУ је посвећена процесу проширења објављеном на самиту у Солуну 2003. Декларација можда није тако ентузијастична као што је могла бити и моје лично мишљење је да је требало да буде јаснија и гласнија – каже у разговору за Данас Мануел Сарацин, посланик Зелених у немачком парламенту.

Сарацин, који је члан спољнополитичког и европског одбора Бундестага, посетио је ове недеље Београд, где је разговарао и са председником Александром Вучићем.

*** Шта је спречило декларацију да буде јаснија и гласнија?**

– С једне стране, дуго премишљање шпанске владе хоће ли послати своје представнике на самит или неће. Онда, владе неких земаља ЕУ нису желеле да се пуно говори о проширењу пре избора за Европски парламент (ЕП) 2019. Најзад, сви се питају шта је заправо значила ранија изјава председника Француске Емануела Макрона у Стразбуру. Мислим да је декларација јасно показала да Француска не мења позицију у односу на њену претходну политику према Западном Балкану.

*** Макрон је у Стразбуру рекао да ЕУ прво треба да се реформише, па онда да прима нове чланице, што је изазвало забринутост у Србији да ће проширење бити**

одложено. Ви дакле у Француској не видите препреку?

– Надам се да ће у јуну бити донете одлуке које ће отворити нове перспективе за регион. Почев од отварања преговора са Албанијом чему је Немачка јасно посвећена. Надам се такође напретку у спору између Скопља и Атине. Мислим да ћемо ако јун донесе добре вести на самит у Софији гледати другачије. Ако не буде добрих вести, дебата о Стразбуру, избори за ЕП и потоњи нови политички пејзаж у ЕП и у Европској комисији могу, наравно, продубити забринутост. Али генерално мислим да је ЕУ јасна, да је Балкан велики приоритет. Мој став и став Берлина је да читав регион може веровати Берлину, нашем министарству спољних послова, канцеларату и парламенту.

*** Званичници Србије истичу убеђеност у пријатељство с Немачком, блиске везе председника Вучића и канцеларке Меркел су очигледне, али имамо и најаве могуће промене спољне политике. Да ли видите да је Србија доследно посвећена ЕУ или може да уместо ње одабере неутралност, повезивање с Русијом или нешто треће?**

– Што се мене тиче, Србија је јасно затражила чланство у ЕУ, она је уложила све своје напоре да отвори преговоре и сада је значајан број поглавља отворен, нека су чак и затворена. Не сумњам у убеђеност овде шта је прави пут и то је основа за све, а не изјаве неких министара. Када је реч о спољној политици, има земаља у региону које су показале већу интегрисаност са спољном и безбедносном политиком ЕУ после незаконите анексије Крима, на пример. Наравно да није све усклађено и савршено. Немам неку врсту неповерења према Србији. Знамо да Русија и други партнери покушавају да имају утицај овде, али док смо у стању да спроводимо реформе и проширење верујем у успех.

*** Руси наравно немају утицај само овде. Канцеларка Меркел била је прошле недеље у Сочију где се састала са председником Путином...**

– Јасно је зашто је била тамо. Била је због Украјине и Северног тока 2 покушавајући да избегне проблеме са Доналдом Трампом у вези са трговинским интересима САД. Путин је то искористио да добро инсценира – како прима госте уочи светског првенства у фудбалу, да покаже како није изолован, да каже „погледајте она је дошла“. Али разлог за посету није био тај што Немачка воли Русију и што имамо пуно тога билатералног да радимо, него се са Русијом мора разговарати и због интереса Немачке и других партнера.

*** Америка захтева од Немачке да одустане од Северног тока 2. Очекујете ли проблеме?**

– Стратешки, тај пројекат није у немачком интересу јер умањује утицај Украјине и може бити прави проблем за украјински буџет који директно пуне европски порески обвезници. Тим пројектом увећавамо профит руским и немачким гасним компанијама и појефтинијемо гас на штету државних прихода Украјине, које у ствари ми финансирамо. У ситуацији конфликта, пројекат даје Газпрому могућност да поставља тешке услове Украјини, а да притом нема проблем са Западном Европом што се тиче снабдевања гасом. То није добар пројекат. САД су схватиле то и интересантно је да канцеларка Меркел сада реагује, а могла је много раније. Сада су одлуке донете и пројекат је правно одобрен у Немачкој. Мислим да ће се доћи до договора да се до извесног степена гарантује транзит гаса преко Украјине. Настојаће се доћи до договора Русије, Немачке и Украјине. Моја партија не мисли да је то добро решење, али на крају је боље имати договор него не.

*** Како видите медијску ситуацију у Србији? У Србији постоји снажна перцепција да Берлин гледа кроз прсте српским властима док се положај медија погоршава, због приоритета као што су Косово и спољна политика?**

– Мислим да медијска ситуација у читавом региону, па и Европи у целини постаје све опаснија и да морамо обратити пажњу на то јер је то кичма наших демократија и основ ЕУ. То не значи да и новинари у Немачкој нису под притиском, иако не обично под притиском државе. У Немачкој више није лако, јер у парламенту имамо десне популисте и новинари долазе под претњу. У земљама које су суседи Србије закони о медијима смањују простор за рад новинара и уводе економску контролу штампариија и медијских издања. Видели смо да се и у Србији врши притисак на критички настројене новинаре.

(Данас)